

Митрополит Јоаникије у Ждребаонику: Свети Арсеније је настављач дјела Светог Сава

Светом архијерејском литургијом и благосиљањем славских дарова данас, 10. новембра, у манастиру Ждребаоник код Даниловграда торжествено је прослављен празник Светог Арсенија, другог архиепископа српског.

Свету службу Божију поред његових моштију, са свештенством и вјерним народом, служио је Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски и Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије.

Високопреосвећени Митрополит Јоаникије је у својој архипастирској бесједи вјерном народу говорио о Светом Арсенију Сремцу, великом јерарху Српске цркве, кога је Свети Сава одредио за свог насљедника на архиепископском престолу (1233. године), опредјељујући се за њега иако је међу његовим ученицима, епископима у Српској цркви било понајвише светогораца које је довео из Хиландара, као и из Студенице. Говорило се да се Свети Сава просто дивео молитвености и љепоти богослужења када је Свети Арсеније богослужио као архимандрит жички. Међутим, Свети Сава није изабрао

Светог Арсенија због лијепога гласа или доброг познавања типика:

„Него се Свети Арсеније кроз богослужење, кроз непрестано сједињавање са Христом Господом научио великоме смирењу, испунио се божанским врлинама, божанском мудрошћу, трпљењем и истрајношћу. И као добар пастир већ словесних оваца, будући архимандритом жички, сигурно да се научио добро и пастирској служби. По својим врлинама Свети Арсеније је привукао пажњу Светога Саве да га он одреди себи за насљедника.“

Потом је Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије подсјетио сабране на свједочанство из житија Светога Саве о томе чиме се он послужио да се провјери карактер свог насљедника. Наиме, када су сједели за заједничком трпезом, Свети Сава је Светом Арсенију умјесто вина налио оцат – да попије горку чашу. Свети Арсеније је то примио као благослов и попио чашу коју му је дао Свети Сава и то нас, како је казао је Владика, мало подсјећа на Јеванђеље када су Свети апостоли гледали да заузму мјесто поред Христа, што ближе, а Он их питао: Можете ли пити чашу коју ја пијем, и крстити се крштењем којим се ја крштавам? А они су рекли: Можемо. А Исус рече: Дакле чашу коју ја пијем испићете; и крштењем којим се ја крштавам крстићете се. Ово је Господ рекао својим светим ученицима прије свога страдања, упућујући их да не гледају на положај, него иако су на положају да гледају да иду путем Христовим, а то јест путем смирења, путем трпљења, путем жртве.

„Дакле, Свети Арсеније само по томе што је насљедник Светога Саве заслужује велико поштовање, а он очигледно није само насљедник, него и настављач дјела Светога Саве. Ишао је тим уским и тјесним путем који води у Царство небеско, путем великог подвига, путем жртве, путем Христовим, служећи Господу, сву своју снагу, и умну и физичку приносећи Господу на дар, сав свој живот, жртвујући се за свој народ. Није то било нимало лако тек је Свети Сава основао и био свега око 15-ак година на челу Српске цркве“, бесједио је Митрополит и додао да српски народ никада није био једноставан те да им није било лако управљати, ни у духовном, ни у световном смислу. Али када народ има добре вође, врлине њихових вођа се упечаћују и у биће и живот народа.

Као Божији човјек, Божији архијереј, апостол Христов, Свети Арсеније је водио народ, као и Свети Сава, путем Христовим. Главна мисао Светога Саве је била да свој народ приведе Христу Господу, да га духовно оплемени, окријепи, оснажи, просвети, да покрене његове дарове да његов народ служи Господу и доноси плодове слави Божијој и у славу Божију:

„Тим путем је ишао непрестано и Свети Арсеније, али види се да је увијек гледао да задржи ту позицију наследника Светога Саве, просто као да и даље Свети Сава духовно води његов народ, а да он само саслужује и припомаже. Међутим, то је било величанствено служење! Толико је наш народ напредовао у вријеме Светог оца нашега Арсенија, и цркве и манастире градио, украшавао светиње и књиге писао, и духовно и културно се уздизао, да је то једно од најљепших времена из историје Српске цркве.“

Свети Сава и Свети Арсеније се некако увијек помињу заједно, њихово дјело је заједничко, тако да није чудо што се наш народ послје спаљивања моштију Светога Саве нарочито везао за мошти Светога Арсенија и врло их често помињао као мошти Светога Саве.

Житије Светога Арсенија је доста кратко па се оно као и код многих других светитеља Божијих, као и код Светога Саве, Светога Василија Острошког, стално пише, тако да постоји и његово Небеско житије, које се пише послје његовога упокојења и оно је много опширније. Тридесет година је столовао на престолу Светог Саве, чије Свете мошти је пренио из Трнова и положио их у манастир Милешеву. Упокојио се у Господу 28. октобра 1266. године у манастиру Светог Јована у селу Црнча, недалеко од Бијелог Поља. Сахрањен је у својој задужбини, Цркви Св. Апостола у Пећи – Пећкој патријаршији. Након 1737. године, када су због спаљивања Пећке патријаршије од стране Турака напустиле Пећ, мошти Светог Арсенија су биле на многим мјестима, од Пећаршије, Ждребаоника, Довоље, Куча, Косијерева, Острога до манастира Ждребаоник, гдје се данас налазе.

„А само преношење моштију Светога Арсенија овамо у западне српске земље, колико је ту светих трагова, колико светих предања, колико дивних памћења о чудесима Светога оца нашега Арсенија! Као што су мошти Светога кнеза Лазара ишле у сјеверне крајеве да тјеше и укрепљују српски народ, тако су и мошти Светога Арсенија ишле од Пећке патријаршије према западним српским крајевима, да се наш народ обједињује, да се не погуби, да не клоне у најтежим временима“, казао је Архиепископ цетињски.

Потом се присјетио дивног предања када су светитељеве мошти скриване у неку пећину поред Таре, па су око њих пчеле почеле да праве саће и сакупљају мед, привучене мирисним моштима Светога Арсенија, па је један животописац записао: Тамо се сад не може вршити редовна служба, али ове пчеле као да му редовно службу служе.

„И наше овдје монахиње су подобне тим вриједним пчелицама које служе Богу и пјевају у славу Божију, служећи истовремено и Светога оца нашега Арсенија. Нека би дао Бог да све оне који приступају ђивоту Светога Арсенија, његовим молитвама, укријепи милошћу својом и добрим здрављем и сваком срећом и напретком. Свима на здравље и на спасење, и на многа и блага љета! Благодаримо нашој мати игуманији и сестринству ове свете обитељи, благодаримо Братству Светога Арсенија које ове године прославља 25 година свога рада и дјеловања. Много су учинили и за ову свету обитељ и за парохију у Даниловграду и за почетак градње новог Храма Свете Петке – саборног храма у Даниловграду. Само нека наставе тим путем, нека их Бог благослови и награди за њихову љубав и за њихова добра дјела. Молитве Светога Арсенија да буду са свима вама“, закључио је своје архипастирско слово Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски и Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије.

Након што су у славу Божију, а у част Светог Арсенија Сремца освештани и пререзани славски колач, заједничарење је настављено уз хришћанску трпезу љубави.

Поводом четврт вијека постојања Православног братства Светог Арсенија из Даниловграда, Митрополит Јоаникије ће вечерас у Центру за културу у Даниловграду, благословити Светоарсенијевску академију, са почетком у 19 часова.

Весна Девећ

Фото: Жељко Драшковић

mitropolija.com